

bieden. Het is juist dat het aandeel van onderkoopman en essayeur Jan Hendrik Haghadamius in het teveel genoten *douceur* van 1756 wegens zijn onvermogen en het aandeel van de overleden koopman Jeremias Jan Kingma, op hun soldijrekeningen zijn gezet. Ook is het juist dat de executeurs het aandeel van de overleden boekhouder Eksteen in de kas hebben gestort. Het stemt tevreden dat directeur George Lodewijk Vernet zijn restant aandeel in de schadevergoeding aan de Engelsen in 1759 van f 25.603, en dat het opperhoofd te Kasimbazar Johannes Bacheracht van de hem opgelegde vergoeding van de gestolen *sicca ropia's* weer f 3234 in de kas hebben gestort. [fol. 1713] Bacheracht stelde voor de rest van f 15.750,- assistent Johannes Mattheus Ross en opperchirurgijn Lucas Cramer als borgen. Onder de paragraaf van aangeleverde ladingen is over de in- en afschrijvingen reeds opgemerkt dat de zuivering van 9767 lb nootmuskaat die in 1760 met de Oranjezaal was aangevoerd, onverantwoord is geweest. Volgens de brief van het bestuur van 20 maart 1764 zou daarvan 3123 lb verpulverd en 66 lb vervlogen zijn, wat op $32\frac{1}{2}\%$ uitkomt. Daarom had het bestuur op 13 maart 1764 besloten dit af te schrijven, het stof en gruis naar Batavia te zenden en dit door de gecommiteerden te laten beëdigen. Om aan te tonen hoe onzorgvuldig het bestuur heeft gehandeld, is het bericht van speciale gecommiteerden dat 22 van de 23 potten, [fol. 1714] waarin de verpulverde noten, het stof en gruis zat, 798 lb goede en verkoopbare nootmuskaat bevatten, naar Bengalen gestuurd. Die zijn het bestuur in korting op de bestelling weer toegezonden. Bovendien is het besluit van 15 juni 1764 toegestuurd, waaruit blijkt dat de Hoge Regering de monsters zelf heeft gekeurd en overtuigd werd van de onzorgvuldigheid van het bestuur. Hoewel dit een scherpe terechtwijzing verdient, zal de Hoge Regering, in de verwachting dat zulk optreden niet meer voorkomt, zachtmoedig zijn. De pakhuismeesters en de gecommiteerden die toezicht op de zuivering hielden, zijn veroordeeld tot een boete van drie maanden gage direct in kas te voldoen. In de lading van de Jerusalem is op $1658\frac{1}{4}$ lb stof en gruis op specerijen in 19 verzegelde potten te Batavia een ondergewicht van $51\frac{1}{4}$ lb vastgesteld. Dit is in de vergadering van 20 maart 1764 afgeschreven. [fol. 1715] Het bestuur is opgedragen in zulke zaken accurater op te treden. Op voorstel van het bestuur zijn voor deze maal ondergewichten, zoals vermeld in het generaal transport dat het bestuur op 17 november 1763 heeft behandeld, goedgekeurd. Het betreft 3% , of $445\frac{3}{4}$ lb nootmuskaat op 14.968 $\frac{3}{4}$ lb. Maar een ondergewicht volgens genoemd transport van 752 pond, of $3\frac{9}{7}\%$ op 19.523 $\frac{1}{2}$ lb garioffelnagels is afgekeurd, omdat het veel te groot is om volgens besluit van 23 juni 1761 zonder voorafgaande toestemming te worden afgeschreven. Er is besloten er voor deze keer 1% van goed te keuren en $2\frac{7}{8}\%$ toe te rekenen aan wie met deze afschrijving hebben ingestemd. Het besluit van het bestuur van 9 mei 1763 om als vanouds de afpakkbriefjes uit de geopende sokkels foelie met de rapporten naar Batavia te zenden, is goedgekeurd. [fol. 1716] De strikte naleving daarvan werd de hoofdadministrateur en de dienaren op de subalterne kantoren ernstig aanbevolen. Het bestuur is dringend aangespoord om er alles aan te doen om de slechte situatie van de handel te verbeteren. Tot groot verdriet is daarvan nog niet veel gemerkt. De verkoop van goederen ging zeer slecht. De verkoop van dranken en levensmiddelen op 24 oktober 1763 bracht maar f 37.076 op, waarbij de winst f 21.044 is geweest, of $131\frac{1}{4}\%$. De opbrengst van de verkoping van goederen op 2 november 1763 bracht f 113.461 op, waarbij de winst f 66.493 is geweest, of $141\frac{1}{2}\%$. Bij de verkoop op 8 en 9 maart 1764 zijn slechts kleinigheden voor f 5156 verkocht, waarbij de winst maar f 1168 bedroeg, hoewel het bestuur had besloten om het bederfelijke gouddraad en katoen, [fol. 1717] voor de inkoopsprijs te verkopen. Het bestuur zegt zelf dat er nog nooit zo een slechte openbare verkoping is geweest. Maar omdat gouddraad en katoen zeer belangrijke producten zijn, werd het bestuur nogmaals aangespoord zich tot het uiterste voor de verkoop in te zetten. Dit betreft in het bijzonder directeur George Lodewijk Vernet in het vertrouwen dat hij zich, overeenkomstig zijn belofte in de brief van 10 december 1763, zeer zal inspannen de belangen van zijn heren meesters te behartigen. De schepen die in het afgelopen jaar uit Malabar aankwamen, brachten weliswaar geen peper mee, maar het is aangenaam dat de voorraad Bantamse peper van 394.000 lb in een openbare veiling op 5 april 1763 is ver-